

"Us aconsello recórrer a sant Josepmaria en totes les vostres necessitats materials i espirituals"

Homilia de mons. Xavier
Echevarría pronunciada a la
parròquia de sant Josepmaria
de Roma el passat 26 de juny.

06/11/2004

Benvolguts germans i germanes: 1.
Sant Ambrós afirma que «el

naixement dels sants va acompanyat d'una alegria general, perquè els sants són un bé que pertany a tothom» (1) . També el 26 de juny, "dies natalis" de sant Josepmaria Escrivà, és un dia d'alegria per a l'Església i d'exultació per a les persones —centenars de milers— que a tot el món omplen grans temples urbans i petites esglésies rurals per a donar gràcies a Déu, sempre "admirable en els seus sants" (2), per haver-nos concedit aquest amic i protector. Encara que la devoció a aquest sant sacerdot s'ha escampat per tot el món, penso que, a Roma, aquesta festivitat adquireix una força especial, perquè aquí el fundador de l'Opus Dei lliurà la seva ànima a Déu i aquí, en l'església prelatícia de Santa Maria de la Pau, es veneren les seves restes sagrades.

Aquest any és la primera vegada que commemorem a Josepmaria Escrivà amb el títol de sant, canonitzat pel

Sant Pare Joan Pau II el passat 6 d'octubre. Per aquesta raó el dia d'avui assumeix un to particularment festiu per a nosaltres, que desitgem inspirar la nostra vida cristiana amb el seu esperit i amb l'exemple de les seves ensenyances, i que ens sentim deutors de la seva intercessió per tantes gràcies i favors rebuts del Cel.

Sant Josepmaria és i serà sempre una figura molt propera a nosaltres. No només per la seva personalitat de gran abast històric, sinó perquè recorrem de forma habitual a la seva intercessió en les diverses necessitats quotidianes, també en les més petites. Hem experimentat la seva paternitat, sabem que ens escolta, ens acompanya, ens sosté.

Veritablement, es tracta d'una figura familiar, ja que encara no han passat molts anys des de la seva marxa al Cel. Alguns de nosaltres l'hem conegut personalment; però penso

que tots ens dirigim a ell en la intimitat de la nostra ànima, on el Senyor li concedeix de fer-se present per a ajudar-nos a recórrer el camí de la santedat i del compromís apostòlic.

Gratias tibi, Deus, gratias tibi! El nostre agraïment adquireix avui una intensitat molt particular. Donem gràcies, en primer lloc, a la Santíssima Trinitat, que ha donat al món i a l'Església aquest servent sant, alegre, ple de zel apostòlic. Donem gràcies a la Verge Maria, perquè totes les gràcies ens arriben a través de la seva mediació maternal. Gràcies, finalment, a sant Josepmaria, per la seva fidelitat, per la completa dedicació a la missió que Déu li assignà des de l'eternitat: obrir en el món un camí de santificació en el treball professional i en l'acompliment dels deures ordinaris del cristià, com recita l'oració amb la qual milions de persones invoquen la

seva intercessió. Un camí que pot ser recorregut —de fet ja el recorren— per innumbrables homes i dones de les més diverses condicions. *Gratias tibi, Deus, gratias tibi!* 2. L'Evangelí de la Missa és una invitació a considerar, un cop més, la crida de Jesús als seus primers deixebles. El Senyor va anar a buscar Pere i Andreu quan es trobaven immersos en el seu treball professional. Els demana la barca i que l'allunyin una mica de la riba per a què pugui dirigir la paraula a la multitud. Quan acabà de parlar, els convidà a navegar mar endins i a llençar les xarxes per a pescar. Simó Pere, després d'alguna resistència inicial vençuda per la fe en la paraula de Jesús, assistí estupefacte al miracle d'una pesca extraordinària. Després, davant la invitación del Senyor -"des d'ara seran homes allò que hauràs de pescar" (3)- madurà la decisió d'acompanyar Jesús per sempre, juntament amb els altres onze:

"portant les barques a terra, deixades totes les coses, el seguiren" (4).

Sant Josepmaria medità amb freqüència aquest episodi, en el qual descobria una clara confirmació de l'encàrrec que Déu li havia encomanat: mostrar a tots els homes que el treball professional, els assumptes seculars, poden ser ocasió d'un encontre personal amb Crist, que a tothom crida a la santedat i a l'apostolat. En un punt de Camí, resumeix així aquestes consideracions: «Això que a tu et meravella a mi em sembla raonable. –Que Déu t'ha vingut a buscar en l'exercici de la teva professió? Així va buscar els primers: Pere, Andreu, Joan i Jaume, al costat de les xarxes; Mateu, assegut al banc dels recaptadors... I, admira't!, Pau, en el seu afany d'acabar amb la llavor dels cristians» (5).

A partir de 1928, el Fundador de l'Opus Dei predicà incansablement aquest missatge i s'afanyà a difondre'l i posar-lo en pràctica. Aquest va ser l'objectiu de la seva existència terrenal, la tasca a la qual dedicà totes les seves energies, els recursos humans i sobrenaturals amb els quals Déu li havia dotat. Ara, des del Cel, continua acomplint aquesta missió, intercedint davant el tron de Déu per a què molts homes i moltes dones es dediquin amb totes les seves forces a seguir Jesús de prop: per a què busquin la identificació amb Crist –a això consisteix la santedat- en les circumstàncies ordinàries de la vida.

Durant els vint-i-vuit anys transcorreguts des del trànsit del Fundador de l'Opus Dei al Cel, han arribat a les oficines de la Prelatura més de cent vint mil relats de gràcies atribuïdes a la intercessió de Sant Josepmaria. Provenen de tots els

indrets del món: des de la selva amazònica fins a les neus de l'Antàrtida, des de grans ciutats fins a petits pobles perduts. Examinant aquesta massa de testimonis, hom descobreix ràpidament que, tot atenent les més diverses peticions, concedeix als seus devots, en primer lloc, moltes gràcies espirituals. Així fa honor a la prometença que tants cops formulà en els darrers anys de la seva vida, quan començà a considerar que s'apropava el moment del seu encontre amb Déu: des del Cel us ajudaré més.

A vosaltres, que m'escolteu, us aconsello recórrer a sant Josepmaria en totes les vostres necessitats materials i espirituals, grans i petites. El Pare us segueix amb afecte, amb atenció, i certament obtindrà de Déu per a vosaltres molt més del que sol·liciteu. Demaneu amb fe, amb insistència, buscant identificar-vos amb la Voluntat divina, fer-la vostra i

acomplir-la. Amb la intercessió de Sant Josepmaria, apropieu-vos amb freqüència als canals de la gràcia, que són els sagraments.

3. Des del 2 d'octubre de 1928, quan Déu li descobrí la immensa tasca per a la qual li havia destinat, sant Josepmaria va ser plenament conscient de què aquella missió no podia circumscriure's a un lloc o a un temps determinat, sinó que posseïa un abast universal i permanent. La vida ordinària -la família, el treball, les relacions socials, etc.- són realitats permanents. Com afirmà el Sant Pare el dia de la canonització, resumint el missatge de sant Josepmaria, «el treball i qualsevol altra activitat, portada a terme amb l'ajuda de la gràcia, es converteixen en mitjans de santificació quotidiana» (6). La universalitat de la figura i de l'ensenyança de sant Josepmaria es reflecteix, amb total evidència, en la varietat dels llocs a

on és venerat. Avui o en els pròxims dies serà commemorat en les Misses que es celebraran a centenars de ciutats dels cinc continents, moltes d'elles pels respectius Bisbes diocesans.

Escoltant en l'Evangelí el mandat imperiós de Jesús -“Duc in altum!”-, ressona un cop més la invitació del Sant Pare a deixar l'empremta cristiana en el segle que acaba de començar. «Avancem amb esperança!», escriví en l'any 2001. «Un nou mil·leni s'obre davant l'Església com un oceà immens en el qual hom ha d'aventurar-s'hi, comptant amb l'ajut de Crist. El Fill de Déu, que s'encarnà fa dos mil anys per amor a l'home, també realitza avui la seva obra. Hem d'afinar la vista per a veure-la, i, sobre tot, tenir un cor gran per a convertir-nos nosaltres mateixos en els seus instruments» (7).

En l'homilia de la Missa de canonització, Joan Pau II recordà com sant Josepmaria «acollí sense vacil·lar la invitació feta per Jesús a l'apòstol Pere (...): Duc in altum! La transmetí a tota la seva família espiritual, per a què oferís a l'Església una aportació vàlida de comunió i servei apostòlic. Aquesta invitació s'estén avui a tots nosaltres. "Rema mar endins –ens diu el diví Mestre- i llenceu les xarxes per a la pesca" (Lc 5, 4)» (8).

Tots hem estat convidats a seguir a Crist de prop; la majoria de vosaltres sense abandonar la família, el treball, la pròpia situació en la societat. No hem de tenir por a navegar mar endins en totes les nostres activitats, a ser vertaders apòstols de Crist, a deixar que Jesús pugi a la nostra barca –que entri veritablement a la nostra vida- i que sigui Ell qui la governi.

Confiem a la Verge, Mare nostra, per la intercessió de sant Josepmaria, aquests desigs que el mateix Mestre ha sembrat en el nostre cor. **Així sia.**

(1) SANT AMBRÓS, *Expositio Evangelii secundum Lucam II*, 30.

(2) Sal 67/68, 6 (Vg).

(3) Lc 5, 10.

(4) Ibid., 11.

(5) SANT JOSEPMARIA ESCRIVÀ, *Camí*, n. 799.

(6) JOAN PAU II, Homilia en la Missa de la Canonització de Josepmaria Escrivà, 6-X-2002.

(7) JOAN PAU II, Carta apostòlica *Novo millennio ineunte*, 6-I-2001, n. 58.

(8) JOAN PAU II, Homilia en la Missa de la Canonització de Josepmaria Escrivà, 6-X-2002.

02 de juliol de 2003

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/us-
aconsello-recorrer-a-sant-josepmaria-
en-totes-les-vostres-necessitats-
materials-i-espirituals/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/us-aconsello-recorrer-a-sant-josepmaria-en-totes-les-vostres-necessitats-materials-i-espirituals/) (10/08/2025)